

lægsbestemmelse, som forekom mig at kunne være visselig og hensigtsmæssig med Hensyn til Tabellerne. At der skulde være noget med Hensyn til Lovens Natur som Lov Betænkligt eller Uheldigt ved at give et saadant Tilleg, kan jeg rigtignok ikke finde. Der er noget Eventuelt deri, siger den ærede Rigsdagsmand; men saadanne Eventualiteter ere jo netop Noget, som Lovgivningen meget hyppigt maa indlade sig paa; thi vil man undgaae at slaae fast i den Lov, som emanerer, Noget, der maa stee ikke kan passe paa de kommende Forhold, saa er der ikke Andet for, end at man maa henvise til de Bestemmelser, som i sin Tid kunne blive gjældende. Den ærede Landstingsmand antydede ogsaa, hvis jeg ikke ganske misforstod hans Ord, at det i alt Fald ikke vilde være af synnerlig praktisk Betydning, eller maastee var hans Mening den, at det let kunde gjøre vedkommende Fæstere og Leiere betænkkelige og mindre tilbøjelige til at gaae ind paa saadanne Kjøb, naar der stilledes Betingelser, som ikke saaledes ligefrem være prøvede efter de Betingelser, som indeholdes i Finansministeriets Bekjendtgjørelse. Jeg troer nu med ham, at der ikke let vil blive Spørgsmaal om at lade indtræde nogen Forandring med Hensyn til de eengang opstillede Tabeller; men jeg troer dog, at det hører til den Præcision, som bør finde Sted i en Lov, at man tillige gav en Regel, hvoraf det fulgte, at hvis Forholdene dannede sig saaledes, at der indtraadte en Forandring, ja, saa maatte den Forandring komme, men naar denne Forandring kom, vilde de vedkommende Fæstere og Leietagere ikke derved kunne være saaledes paavirkede, at de bleve ængstelige for at gaae rask ind paa Forandringen; thi saalænge Tabellerne ikke ere forandrede, saa er der det samme Grundlag for dem; stete der en Forandring, saa kom der et Grundlag, der vilde være ligesaa godt. Den samme ærede Landstingsmand gjorde en Bemærkning med Hensyn til det, jeg selv antydede kun var en Redaktionsforandring, idet jeg nemlig troede, at det var Hensigten, at Nedsættelsen stete, naar

Forrentningen begyndte strax fra Skjødets Udstedelse. Hvor ubetydelig Forandringen end er, vil jeg dog sige, at den har været Gjenstand for en meget alvorlig Overveelse hos mig, ikke blot, fordi man ikke skal foreslaae en Forandring, naar den ikke har saameget for sig, at der stee en Forbedring ved at bringe den ind, men det har virkelig været en Betragtning af alle de Forhold, der staae i Forbindelse med Kjøb og Salg af Fæsteeiendom, der bestemte mig til at gjøre det. Det var ikke Hensyn til en mindre correct Betegnelse ved de Udtryk, der findes i det Endringsforslag, der ved 2den Behandling er kommet ind i Loven; men det er den Betragtning, at man bør i disse Forhold stærkt holde fast paa, at det, som begrunder Overgangen fra den ene til den anden, er netop Skjødets Udstedelse, der har ledet mig til dette Endringsforslag. Jeg giver den ærede Landstingsmand Ret i, at det Naturlige turde være, at det var det Tidspunkt, hvor Forhandlingen er afluttet, hvor den ene siger: jeg sælger, og den anden: jeg kjøber, men der er sandelig Ingen, der bedre end den ærede Landstingsmand selv kjender, hvorledes netop Forholdene med Hensyn til dette paa mange Maader i Creditforholdene særdeles indgribende Punkt stille sig, at det netop er af Vigtighed ikke i Lovgivningen og navnlig ikke her at blande Noget ind, hvorved man kommer til at forrykke det rette Standpunkt for Overdragelsesmomentet, for det Dieblik, hvorfra Rettigheden virker. Det er under en Sag, som er behandlet i dette Thing, nemlig Loven om Fallitvæsenet, med stor Styrke gjort gjældende, at vor hele Retspraxis med Hensyn til Kjøbecontrakter, med Hensyn til alle de Contrakter eller Overenskomster, der gaae forud for Skjødets Udstedelse, har uddannet sig sig saaledes, at det vilde komme til at indvirke i høi Grad skadeligt; og det er en — som jeg tør sige — nyte anstillet Overveelse af de herhenhørende Forhold, som har bragt mig til at stille dette efter sin Form og sit forte Indhold kun — som det synes — lidet betydende Endringsforslag.